

O. John F. Harvey, O.S.F.S. - Wystąpienie na konferencji Courage 2010

AA i Courage:

Korzystanie z Dwunastu Kroków przez Courage

Na początku Courage w 1980 roku zasugerowałem pięciu członkom, aby nauczyli się przestrzegać Dwunastu Kroków AA jako jednego ze sposobów zachowania czystości. Nie chcieli jednak tego zrobić, mówiąc, że mogą być homoseksualistami, ale nie są alkoholikami. Wiele lat wcześniej, przemawiając na zamkniętym spotkaniu AA, zasugerowałem, że niektóre osoby z tendencjami alkoholowymi mogą być ukrytymi homoseksualistami, a mężczyźni odpowiedzieli, że mogą być alkoholikami, ale nie są homoseksualistami.

Ważne jest, aby zastanowić się, jak początkujący w AA i początkujący w Courage rozumieją znaczenie swoich organizacji. Bardzo często starają się oni wykorzystać AA lub program Courage do własnych celów. Często alkoholik chodzi na otwarte spotkania AA, aby zadowolić współmałżonka, bez zamiaru zmiany swojego stylu życia. Mogłoby się tak zdarzyć, na przykład, gdyby uczestniczył w 30-dniowym programie mieszkaniowym; nie jest mało prawdopodobne, aby ktoś dołączył do Courage z myślą, że stanie się czysty bez rozpoczynania intensywnego życia modlitwy. Z pewnością Courage pomaga zachować czystość, pod warunkiem, że ktoś regularnie przychodzi na spotkania i rozwija nawyki modlitewne. Konieczne jest, aby lider grupy skorzystał z procesu selekcji, być może przeprowadzonego przez weterana Courage. Zamknięte spotkania AA zaspokajają tę potrzebę.

Podczas gdy Courage jest Programem Dwunastu Kroków, ma on swój własny specyficzny cel, odzwierciedlony w Pierwszym Celu Courage, którym jest pomaganie osobom o pociągach do osób tej samej płci w nauczaniu się życia w czystości i wykorzystaniu łaski Bożej do odrzucenia aktów homoseksualnych jako wewnętrznie niemoralnych.

Drugim celem Courage jest rozwijanie życia modlitewnego. Pierwsi członkowie Courage, którzy napisali Pięć Celów, pragnęli silnego życia modlitewnego. Wśród elementów wymienionych w tym celu jest jak najczęstsze uczestnictwo we Mszy Świętej, korzystanie z sakramentu pojednania, duchowa lektura i medytacja oraz nabożeństwo do Matki Bożej poprzez odmawianie różańca.

Trzecim celem jest regularne uczęszczanie na spotkania Courage i uczestniczenie w dyskusjach na temat Dwunastu Kroków. Ci, którzy to robią, uczą się stosować w swoim życiu znaczenie omawianego Kroku. Oczekuje się, że każda osoba weźmie udział w prezentacji Kroku przed członkami. Podręcznik Courage dopuszcza inne formy i tematy spotkań, pod warunkiem, że nie zaniedbuje się korzystania z Kroków (Podręcznik Courage, str. 8). Ponownie wracamy do różnych celów AA i Courage. Pierwszy z nich dotyczy doprowadzenia osoby uzależnionej do trzeźwości, a drugi do czystości i wstrzeźliwości. Pomagając komuś w prowadzeniu czystego życia, można opisać wczesne etapy jako "czystość z zaciśniętymi pięściami".

Czwartym celem Courage jest kultywowanie czystych przyjaźni. Oznacza to, że należy szukać grupy osób, które podzielają twoje zasady i ideały. Dzieje się tak wśród członków Courage, którzy poszukują cnoty czystości.

Piątym celem jest dawanie dobrego przykładu. Człowiek jest osobą stworzoną na obraz Boga, z nieracjonalną tendencją do działania wbrew prawu naturalnemu. Nowym terminem określającym homoseksualistę jest "osoba z pociągami do osób tej samej płci". W końcu mówimy o osobie z tendencją [Nie możemy utożsamiać osoby ze stanem, którego doświadcza]. Termin "osoba z pociągami do osób tej samej płci" jest jaśniejszy niż termin "homoseksualista", który nie opisuje

osoby, a jedynie jej fałszywą skłonność. Powiedzenie, że jestem "gejem" jest fałszywą tożsamością, ponieważ utożsamia osobę ze samą skłonnością, a nie z jej istotą.

Do tej pory opisałem podobieństwa i różnice między AA i Courage. AA jest tak naprawdę dziadkiem wszystkich duchowych systemów wsparcia. Rzeczywiście, Courage regularnie wysyła osoby do AA, a one otrzymują pomoc, której potrzebują. Obie grupy są głęboko duchowe. Courage zapewnia jednak duchowość wyraźnie zakorzenioną w katolickich dogmatach i pobożności. Innym sposobem, w jaki stosowanie Dwunastu Kroków przez Courage różni się od AA, jest sposób rozumienia Boga. Mądrze AA prowadzi swoich członków, zarówno wierzących, jak i agnostyków czy ateistów, do życia na duchowej podstawie, ale pozostawia jednostce zrozumienie "Mocy większej od nas samych", na której mają polegać. Taka osoba może stać się członkiem religii opartej na grupach masonskich lub im podobnych. Z drugiej strony, ci, którzy opierają swoje życie na religiach Starego i Nowego Testamentu i którzy wierzą w Boga Objawienia, mają jaśniejszą koncepcję niż ci (np. masoni), którzy wierzą w „nieokreślonego” Boga. Ci, którzy wierzą w osobowego Boga, Jezusa Chrystusa, który przyjął naszą ludzką naturę, cierpiał, umarł za nas i zmartwychwstał, nadal otrzymują pomoc i inspirację do korzystania z Dwunastu Kroków w celu wyleczenia się z alkoholizmu. Niestety, zbyt wielu zdrowiejących alkoholików zadowala się niedoskonałym wyjaśnieniem Dwunastu Kroków. Jednak wielu innych alkoholików znajduje inspirację w swojej religii, stając się bardziej świętymi pomimo tego, że początkowo byli agnostykami.

Członek AA, który nie wierzy w osobowego Boga, może być pozbawiony wiary religijnej, ale posiada cnoty na poziomie naturalnym. Jest człowiekiem sprawiedliwym. Jeśli jest wierny w sumieniu poprzez posłuszeństwo naturalnemu prawu moralnemu, Bóg da mu łaski zbawienia. Paweł mówi: "To jest dobre i przyjemne Bogu, Zbawicielowi naszemu, który chce, aby wszyscy byli zbawieni i doszli do poznania prawdy" (1 Tym 2,4-5).

AA mówi o Bogu własnego zrozumienia; chrześcijaństwo wierzy w Boga Starego i Nowego Testamentu, a judaizm wierzy w Boga Starego Testamentu. Rozwijając to porównanie między sposobem, w jaki Courage rozumie Boga, a tym, jak rozumie Go AA, nie miałem na celu wykazania, że jeden jest lepszy od drugiego; są one z pewnością różne; oba są dziełem Boga.

Przez lata pracy w Courage starałem się pomagać członkom w życiu w czystości. Jest to najważniejszy cel Courage, tak jak trzeźwość jest najważniejszym celem AA. Courage stara się doprowadzić osobę próbującą żyć "czystością z zaciśniętymi pięściami" do czystości serca poprzez intensywną modlitwę i samodyscyplinę. Courage i AA pomagają swoim członkom za pomocą podobnych metod, w tym modlitwy lub wzywania pomocy Siły Wyższej, samodyscypliny i wsparcia grupy.

Część II

Wkrótce potem jak trafiłem do domu starców im. Franciszka Salezego, spotkałem Jamesa W. Strouda, który dał mi kopię swojego studium Courage jako rozwijający się apostołat w Kościele rzymskokatolickim. Chociaż desperacko pragnąłem przeczytać jego manuskrypt, przygotowany do magisterium w 2006 roku, nie mogłem tego zrobić w tym czasie z powodu zaćmy na obu oczach. Ale ostatnio mogłem przeczytać to doskonałe studium Courage dotyczące pięciu celów i dwunastu kroków.

James Stroud wskazuje, że Courage podąża za Dwunastoma Krokami Anonimowych Alkoholików (AA) z jedną małą zmianą; w pierwszym kroku słowo "alkoholizm" zostało zamienione na "homoseksualizm". Jednak rzeczywiste użycie Dwunastu Kroków przez Anonimowych Alkoholików i przez Courage różni się od siebie pod wieloma względami w odniesieniu do tego, jak odnosi się do jednostek:

zauważa, że "każdy alkoholik jest kompulsywny, ale nie każdy homoseksualista jest kompulsywny."[i] Dwanaście Kroków AA stosuje się ściśle do kompulsywnego homoseksualisty, ale tylko analogicznie do niekompulsywnego homoseksualisty[ii].

Porusza on tutaj ważną kwestię, którą rozwinę w następnej sekcji.

Specjalne rozważania dotyczące uzależnienia i życia modlitewnego

Liderzy w Courage muszą rozważyć różnicę między kompulsywnym zachowaniem u alkoholików, o którym mowa w AA, a kompulsywnym zachowaniem, o którym mowa w Courage. Termin "kompulsywny" użyty w Courage ma zastosowanie jedynie na zasadzie analogii. Niekompulsywni homoseksualiści mogą i czasami stają się uzależnionymi homoseksualistami. (Niekompulsywni homoseksualiści mogą stać się kompulsywnymi alkoholikami. Oznacza to, że musimy stosować różne podejścia do uzdrawiania osób z pociągami do osób tej samej płci, z których niektóre mogą być niekompulsywne w odniesieniu do skłonności homoseksualnych, niektóre mogą być kompulsywne, a niektóre, zarówno kompulsywne, jak i niekompulsywne w odniesieniu do skłonności homoseksualnych, mogą być kompulsywne w odniesieniu do alkoholu.

W mojej książce „Prawda o homoseksualizmie” znajduje się rozdział poświęcony kompulsjom i uzależnieniom[iii]. Odnoszę się tam do Geralda E. Maya, o którego książce „Addiction and Grace” Stroud również wspomina. Gerald May postrzega uzależnienie jako "stan przymusu, obsesji lub zaabsorbowania, który zniewala wolę lub pragnienie danej osoby. Uzależnienie odwraca i przyćmiewa energię naszego najgłębszego, najprawdziwszego pragnienia miłości i dobroci"[iv].

Stroud zauważa, że uzależnienie ma długotrwałe skutki, a wszelkie postanowienia zaprzestania grzesznych czynów i unikania okazji do grzechu, które dana osoba podejmuje poprzez rozmyślanie i zwykłe akty woli, nie utrzymują się w nieskończoność. Terapeuci i ci, którzy pracują z osobami uzależnionymi, muszą stosować podejście modlitewne, aby pomóc tym, którzy do nich przychodzą, w tym osobom o skłonnościach homoseksualnych, zarówno kompulsywnych, jak i niekompulsywnych.

W swojej rozprawie James Stroud podkreśla, jak ważny jest program modlitwy, aby pomóc osobie kontrolować skłonności homoseksualne. Cytuje ojca Benedicta Groeschela: Dla wszystkich chrześcijan, żonatych, samotnych czy zakonników, czystość nie jest po prostu walką z fizycznymi popędami i pragnieniami. Jest ona częścią większego wysiłku, by szukać Boga ponad wszystkim i poprzez wszystko. Czystość jest aspektem czystości umysłu i serca, myśli i pragnień. Jak każda wartościowa rzecz w życiu, czystość jest walką, która ma swoje nagrody.

Są one podsumowane w Błogosławieństwie: "Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą". [v]

Stroud w pełni aprobejuje pięć celów i dwanaście kroków Courage. Wyróżnia dyskusję Harveya na temat nauczania Kościoła o obiektywnej niemoralności aktów homoseksualnych. "Nie wystarczy powiedzieć, że akty homoseksualne są wewnętrznie nieuporządkowane, ale trzeba także zrozumieć, że sam stan pociągu do osób tej samej płci jest obiektywnie nieuporządkowany". Co to znaczy, że pociąg do osób tej samej płci jest wewnętrznie nieuporządkowany? Jak opisuje to ojciec Harvey, osoba o skłonnościach homoseksualnych żyje w sytuacji grzechu - to znaczy, że sytuacja grzechu znajduje się w jej własnym sercu i umyśle. Może ona zanurzyć się w sposobie myślenia i działania, który skłania ją do grzechu. Te skłonności do tej samej płci w jednostce stanowią ciągłe wyzwanie, gdy osoba z tymi skłonnościami stara się żyć w czystości. Obecna kultura amerykańska bombarduje ludzi nieustannymi obrazami seksu za pośrednictwem różnych form mediów. Media wpajają nam, że seks daje szczęście. Trzeba stawić czoła temu powszechnemu sposobowi myślenia, który pomaga

utrwać fałszywe przekonanie, że ci, którzy mają pociąg lub skłonności do osób tej samej płci, znajdują szczęście w zachowaniach seksualnych [vi].

Teraz muszę opisać refleksje Strouda na temat sposobu moralizowania Servaisa Pinckaersa na temat „wolności dla doskonałości”. Pinckaers podąża w tym względzie za Akwinatą. Pinckaers zaczyna od wyjaśnienia, co oznacza wolność dla doskonałości w przeciwieństwie do wolności obojętności. Dla Akwinaty wola pochodzi od inteligencji i wolnej woli, które łączą się, aby dokonać aktu wyboru. Dla niego sama wolna wola nie była podstawową zdolnością; Akwinata postrzegał inteligencję i wolną wolę jako jedną praktyczną zasadę - mają być używane razem, jako jedność. Moralność jest rozumiana jako zakorzeniona w skłonności do prawdy i dobra, a nie w kategoriach Bóg kontra człowiek. W ten sposób wolność dla doskonałości staje się moralnością przyciągania, w której człowiek nie wybiera między przeciwieństwami (takimi jak wybór między podążaniem za prawem Bożym a własną wolą), ale raczej wybiera dobro ze względu na nie samo. Wolność dla doskonałości zakłada naturalne skłonności i zakorzenienia się w nich, aby wydobyć siłę potrzebną do ich rozwoju[vii].

Wnioski

W swoim artykule Stroud argumentuje, że dzięki wykorzystaniu Dwunastu Kroków i Pięciu Celów Courage zapewnia pozytywną metodę, zgodną z nauczaniem Kościoła katolickiego, dla osób przyciągających osoby tej samej płci poszukujących moralnego wzrostu w cnocie czystości lub wstrzemięźliwości, a także innych cnót. Należy również studiować inne cnoty. Pierwszy cel (dotyczący lojalności wobec Kościoła) jest przykładem wyboru dobra dla niego samego.

Wybrana bibliografia

Alcoholics Anonymous Big Book, Copyright © 1939, 1955, 1976, 2001 by Alcoholics Anonymous World Services, Inc.

Emmerich Vogt, O.P., The Twelve Step Series, zestaw dwunastu broszur dostępnych w The 12-Step Review, 2001 N.W. 94th Street, Vancouver, WA 98665-6630 (tel. 1-800-556-6177). Dostępna także online na stronie The 12-Step Review pod adresem <http://www.12-step-review.org/about/index.html>.

Gerald E. May, *Addiction and Grace* (Nowy Jork, Harper and Row, 1988).

John F. Harvey, O.S.F.S., *Prawda o homoseksualizmie : wołanie wiernych* (Wydawnictwo księży Marianów, 1999).

Servais Pinckaers, O.P., *The Sources of Christian Ethics* (Catholic University of America Press, 1995). (W książce tej można znaleźć jego przemyślenia na temat "wolności dla doskonałości" oraz trzech podstawowych etapów formacji moralnej lub "wychowania w wolności", z których każdy odpowiada trzem etapom ludzkiego życia - dzieciństwu, dorastaniu i dorosłości).

[i] James W. Stroud, *Courage's Twelve Step Program: A Case Study for the Acquisition of Virtue Through Servais Pinckaers' Account of "Education in Freedom"* (niepublikowana praca magisterska, Catholic University of America), s. 45.

[ii] Ibid.

[iii] John F. Harvey, O.S.F.S., *Prawda o homoseksualizmie : wołanie wiernych* (Wydawnictwo księży Marianów, 1999), s. 142-7.

[iv] Gerald E. May, *Addiction and Grace* (Nowy Jork, Harper and Row, 1988), s. 14.

[v] Benedict J. Groeschel, C.F.R., *The Courage to be Chaste* (Nowy Jork: Paulist, 1985), s. 21.

[vi] Stroud, 29-30.

[vii] Stroud, s. 10.